

27/11/2019

Славско сабрање у Крагујевачкој богословији увеличао чин монашког пострига професора Јована Прокина

Овогодишње празновање заштитника и патрона крагујевачке богословије Светог Јована Златоустог отпочело је 25. новембра 2019. године служењем вечерње службе у параклису школе.

Пре службе, професори, ученици и гости, окупили су се у холу Богословије и уз Ис полла ети деспота и тропар Светом Јовану Златоустом дочекали Преосвећеног Епископа шумадијског г. Јована. Вечерњу службу служио је Високопреосвећени Митрополит загребачко-љубљански г. Порфирије, а у наставку, по први пут у историји те богословије, прослављању школске славе придодата је још једна свечаност – монашење. Чин монашења извршио је владика Јован, а монашки постриг примио је бивши ђак а садашњи професор крагујевачке богословије г. Јован Прокин.

У наставку вечери преломљен је славски колач црквеног радија “Златоусти”.

У уторак, 26. новембра 2019. године, на дан славе, у празничној атмосфери и пуном холу дочекани су архијереји шумадијски Јован и загребачко-љубљански Порфирије, који је и началствовао евхаристијским сабрањем.

После читања Јеванђеља, надахнуту и поучну беседу произнео је митрополит Порфирије: -Свака реч Јеванђеља јесте реч Божија, реч Христова, иако је у прошлости већ изречена, она не губи своју снагу и вечни смисао. Сада смо чули реч Христову, реч Њега самога, која нам открива да је Он дошао у свет, не да би основао неку нову заједницу, идеолошки другачију, не да би утемељио неки нови философски правац који би био само још један више у ондосу на претходне, већ је Господ дошао искључиво и само да спасе људски род. Истовремено, основао је Цркву своју, да она буде радионица спасења, да она буде предукус Царства Божјег, да она буде Царство Божје међу нама управо кроз овај моменат, кроз свету Литургију. Тако и у причи коју је Господ изрекао, а записао је апостол Јован, Он позива све нас да се угледамо на Њега, да нам Он буде образац и узор. Ми данас славимо једног таквог пастира Христовог, кроз чије дело се пројавила служба Христова. Тај пастир јесте Јован, прозван Златоустим. Тако је назван због златних и спасоносних својих речи, али те речи нису биле само дивно изречене, нису биле пука реторика, већ су биле испуњене Духом Светим и у себи носиле снагу која се није само дотицала срца свих људи који су га слушали, већ дотиче и наша срца, срца савремених хришћана. Та снага речи проповедника речи Божје није у стилу, није у начину на који је та реч изречена, него је у унутрашњем односу са Богом и Христом. Ако та реч Јеванђеља није потврђена животом, односно ако не извире из живота по Христу, онда та реч, ма колико лепо била изречена, нема никакву снагу. Ма колико Свети Јован Златоусти имао спасоносу, златну и убедљиву реч, пре свега има спасоносни, врлински живот. Зато сада када славимо светог Јована Златоустог, морамо знати да наша реч има снагу само ако живимо светим животом каквим је он живео”.

Током празничне Литургије, као и сваке године, владика Јован је рукопроизвео матуранте из Епархије шумадијске у чин чтеца, док је професора монаха Јована Прокина рукоположио у чин јерођакона.

По завршетку свете службе уследила је свечана академија коју је отворио хор Богословије, а затим је реткор Богословије протојереј-ставрофор др Зоран Крстић свима пожелео добродошлицу и најавио даљи програм. Професор јереј Владан Костадиновић, потпомогнут рецитаторима Миланом Јеличићем, Марком Станишићем и Павлом Луковићем, одржао је предавање о историјским приликама у време добијања аутокефалности Српске Православне Цркве. После предавања ученици Дејан Костић (на гитари) и Стефан Стојановић (на фрули) извели су песму Зајди, Зајди. За крај програма хор је уз инструменталну пратњу ученика отпевао песму Играли се врани

коњи. Прослава је настављена уз свечани ручак у школској трпезарији, уз песму и пријатно расположење.

spc.rs